Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31907
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Existimo itaq: hoc bonũ ee ppt psentẽ necessitatẽ. qa bonũ bonnu
sic ee. Ecce inquiunt ũ manifestat apls hoc ppt psentẽ necessitatẽ
bonũ ee. ñ ppt futurã etnitatẽ. qsi psentis necessitatis rationẽ ha
beret apls. ñ prudens æ ysuleus in futuriũ cũ omis ei dispensatio. ñ
ñ aduitã etnã uocet. Presens g uitanda necessitas. s: tñ q aliquid
bono æ impedit futuro. q necessitate uita cogit ꝯugalis cogita
re q mundi s. qm placeat uir uxori. t uxor uiro. ñ qd ea separet a
regno di sic s peccata q idõ precepto ñ ysiuio phibent. qa dno percpi
enti. ñ obedire dapnabile e. s: illud qd in ipso di regno ampliꝰ babi
posse si ampliꝰ cogitare. qm placendi eet dõ. mui erit uiq: cũ
hoc mui ipsũ ꝯugũ necessitate cogitat. Idõ deiugiumꝰ uiqt precep
tũ dni ñ habeo. Precepto enĩ qsqs ñ obtemperat reus e. æ debitor pene
Unde qa uxorẽ duce. t nube peccatũ ñ. si aũ peccatũ eet precepto ue
tare. ppea preceptũ deiugiumꝰ dni nullũ e. S: qm druitatis remissiue
peccatis ad eunda e uita etna uiq e queda gla egregia. ñ omiꝰ ue
tnũ iuituris. s: qbꝰdã ibi t buenda. cui se quende parũ e libatũ
ee a peccatis. ñ aliqd ipsi libatori uouear qd ñ sit emunis ñ uouisse
s: uouisse ac reddidisse sit laudis. ysiluũ uiqt do. tãq mãm ysecut
adõ. ut eem fidelis. Heq: enĩ uiuide debeo fidele ysiluũ. q ñ meis me
ritis. s: mia di sũ fidelis. Existimo itaq: hoc bonũ ee ppt psentẽ
necessitatẽ. Non enĩ qd psentis tempis cui ꝯugia seruiunt ne
cessitas cogat. ut ea q di st mui cogitent. q. suffie adipiscende illi
glie. q ñ erit omniũ quis uita ac salute manentiũ. Stella a
stella differt ugla. sic æ resurrectio mortuoꝝ. Bonũ e g bonnu
sic ee. Deinde adiungit idẽ apls æ die. Alligat es uxori. ne quesie
ris solutionẽ. Solut es a uxore. ne quesieris uxorẽ. Hæ duæ qd pri
posuit ad preceptũ pinet. st qd ñ licæ face. Non enĩ licæ dimittere
uxorẽ. ñ ex causa fornicationis sic ineuglio ipse dis die. Illud aut
qd addidit solut es a uxore. ne quesieris uxorẽ. ysiluũ sententiae